

آیا دیابت بارداری با سرطان پستان ارتباط دارد؟ یک مطالعه مورد شاهدی

زهره یگانه^۱، زهره شیخان^{۲*}، دکتر نورالسادات کریمان^۳، دکتر پرستو حاجیان^۴، دکتر ملیحه نصیری^۵

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مامایی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
۲. مری گروه مامایی، مرکز تحقیقات مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
۳. دانشیار گروه مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
۴. استادیار گروه رادیوتراپی و انکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
۵. استادیار گروه آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۰۶

خلاصه

مقدمه: شایع ترین سرطان شناخته شده در جهان که سبب مرگ و میر گسترده در زنان می‌گردد، سرطان پستان می‌باشد. یکی از عوامل خطر کمتر شناخته شده در زنان مبتلا به سرطان پستان، هیپرانتسولینیمی است. از آنجایی که شناسایی عوامل خطر به پیشگیری اولیه و تشخیص زودرس سرطان پستان کمک می‌کند، مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط دیابت بارداری با سرطان پستان در زنان مراجعه‌کننده به بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران انجام شد.

روش کار: این مطالعه مقایسه‌ای در سال ۱۳۹۶ بر روی ۴۵۰ زن (۱۵۰ نفر گروه مورد و ۳۰۰ نفر گروه شاهد) مراجعه‌کننده به بیمارستان‌های تحت پوشش دانشگاه شهید بهشتی شهر تهران انجام گرفت. گروه مورد، زنان مبتلا به سرطان پستان بر اساس گزارش پاتولوژی و تشخیص پزشک متخصص که حداقل یک سال از ابتلاء آنها به بیماری گذشته بود و گروه شاهد در همان مراکز، زنان مراجعه‌کننده به سایر درمانگاه‌ها بودند که به سرطان پستان مبتلا نبودند. گردآوری داده‌های مطالعه از طریق مصاحبه و تکمیل پرسشنامه بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرمافزار آماری SPSS (نسخه ۲۴) و آزمون‌های تی مستقل، کای دو، نسبت شانس و رگرسیون لجستیک انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: در این مطالعه ۳۰ نفر (۰/۲۰٪) از گروه مورد و ۱۷ نفر (۰/۵٪) از گروه شاهد سابقه دیابت بارداری داشتند. ارتباط آماری معنی‌داری بین سرطان پستان با دیابت بارداری (OR=۳/۶۴، CI=۰/۹۵-۰/۹۸، p<۰/۰۰۱)، سن (OR=۱/۱۳، CI=۰/۹۵-۱/۱۸، p<۰/۰۰۱)، بدنی (OR=۱/۱۱، CI=۰/۹۵-۰/۹۷، p<۰/۰۰۱) و میزان ۳/۶۴ برابر بیشتر از سایر زنان بود (p<۰/۰۵).

نتیجه‌گیری: دیابت بارداری می‌تواند یک عامل خطر جهت ابتلاء به سرطان پستان محسوب گردد. پیشنهاد می‌شود از دیابت بارداری به عنوان یک نشانگر زودرس برای شناسایی سرطان پستان استفاده شود.

کلمات کلیدی: دیابت بارداری، سرطان پستان، مطالعه مورد شاهدی

* نویسنده مسئول مکاتبات: زهره شیخان؛ دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. تلفن: ۰۲۱-۸۸۲۰۲۵۱۲؛ پست الکترونیک: zsheikhan@gmail.com

مقدمه

سرطان پستان، شایع‌ترین سرطان شناخته شده در جهان است که سبب مرگ‌ومیر گسترده در زنان می‌گردد. همچنین پنجمین علت مرگ ناشی از سرطان در ایران و جهان است (۱، ۲).

بروز سالانه سرطان پستان در ایران $\frac{33}{2}$ در هر صد هزار نفر است که شایع‌ترین سرطان در میان زنان ایرانی است (۳). غربالگری برای تشخیص زودرس سرطان پستان مؤثر بوده و نتایج مطلوبی در بردارد. مهم‌ترین موضوع در غربالگری سرطان پستان تشخیص این مسئله است که چه کسانی باید غربالگری شده و چه کسانی در معرض خطر قرار دارند (۴).

یکی از عوامل خطر کمتر شناخته شده در زنان مبتلا به سرطان پستان، هیپرنسولینیمی است که ممکن است سبب بروز این بیماری شود (۵). بهنظر می‌رسد، افزایش میزان انسولین در گردش خون که عارضه مقاومت به انسولین است، می‌تواند به طور مستقیم رشد بافت پستان را تحریک کند؛ همچنین با کاهش ساخت گلوبولین متصل شونده به هورمون جنسی، میزان استرادیول فعال بیولوژیکی را افزایش می‌دهد و احتمال ابتلاء به سرطان افزایش می‌یابد (۶). آیا این رخداد در دیابت بارداری هم رخ می‌دهد؟ دیابت بارداری شایع‌ترین بیماری در بارداری است که شیوع آن در ایران رو به افزایش است (۷، ۸). بسیاری از مطالعات ارتباطی بین دیابت بارداری و سرطان پستان ذکر نمی‌کنند و برخی مطالعات دیگر نشان می‌دهند که افراد مبتلا به دیابت بارداری، خطر بالاتری جهت بروز سرطان پستان دارند (۹-۱۵). اکثر بیوهشگران بیان می‌کنند که رابطه بین دیابت بارداری و سرطان پستان هنوز نامشخص است و مطالعات بیشتری در این زمینه لازم است (۱۲، ۱۵-۱۷).

از آنجایی که دیابت بارداری در حال افزایش است و با توجه به اینکه در مطالعات ارتباط بین دیابت بارداری و سرطان پستان متناقض است، مطالعه حاضر با هدف تعیین ارتباط دیابت بارداری با سرطان پستان در زنان مراجعه‌کننده به بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی شهر تهران در سال ۱۳۹۶ انجام

شد تا شاید گامی کوچک در راستای بهبود و ارتقاء سطح سلامت زنان برداشته شود.

روش کار

این مطالعه تحلیلی و مورد شاهدی (گذشته‌نگر) از دی‌ماه تا اردیبهشت ماه ۱۳۹۶ در بیمارستان‌های دارای بخش انکولوژی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران (طالقانی، شهدای تجریش و امام حسین (ع)) که بیماران مبتلا به سرطان پستان جهت درمان به آنجا مراجعه می‌کردند، انجام شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل: داشتن حداقل سواد خواندن و نوشتن، سن ۲۵-۶۵ سال، متاهل بودن، ایرانی بودن، حداقل یک زایمان ترم، عدم سابقه قبلی ابتلاء به سرطان پستان، عدم سابقه سایر بدخیمی‌ها در خود و بستگان درجه اول، عدم سابقه هورمون درمانی، عدم سابقه پرتوتابی به بافت پستان قبل سن ۳۰ سالگی، عدم سابقه مصرف منظم الكل و عدم ابتلاء به بیماری‌های سیستمیک شناخته شده در حال حاضر بود. همچنین شرکت‌کنندگان در صورت عدم پاسخگویی کامل به سوالات پرسشنامه از مطالعه خارج می‌شدند. در این پژوهش نمونه‌گیری به روش در دسترس و جمع‌آوری اطلاعات با مصاحبه انجام شد.

گروه مورد در این مطالعه، زنان مبتلا به سرطان پستان بر اساس گزارش پاتولوژی و تشخیص پزشک متخصص که حداکثر یک سال از ابتلاء آنها به بیماری گذشته بود و معیارهای ورود به مطالعه را دارا بودند، در نظر گرفته شدند. در همان مراکز زنان مراجعه‌کننده به درمانگاه‌های زنان، داخلی، چشم، ارتوپدی و جراحی که معیار ورود به مطالعه را دارا بودند، به سرطان پستان مبتلا نبودند و در معاینه پستان توسط پزشک سالم بودند، به عنوان شاهد تلقی شدند. دو گروه مورد و کنترل از نظر محل نمونه گیری و وضعیت شیردهی همسان شدند.

حجم نمونه بر اساس شیوع سرطان پستان $\%20$ ، شیوع دیابت بارداری $\%35$ ، خطای نوع اول $0/05$ و توان آزمون $\%85$ ، $\%138$ نفر در نظر گرفته شد که با احتساب $\%10$ احتمال ریزش نمونه‌ها، 150 نفر به هر گروه اختصاص

آزمون‌های من‌ویتنی، آزمون تی مستقل، کای دو، نسبت شناس و آزمون رگرسیون لجستیک انجام شد. میزان p کمتر از 0.05 معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

این مطالعه بر روی ۴۵۰ زن (۱۵۰ نفر گروه مورد و ۳۰۰ نفر گروه شاهد) انجام شد. در گروه مورد، میانگین سن ازدواج ۲۷.۱۷ ± ۲.۷۵ سال بود. اکثریت آنها یعنی ۴۴ نفر (۸۰%) دارای تحصیلات ابتدایی و ۱۲۰ نفر (۲۹%) دارای سیگار نمی‌کشیدند و خانه‌دار بودند. ۱۴۳ نفر (۹۵%) سیگار نمی‌کشیدند و سابقه‌ای از نازایی ذکر نمی‌کردند. در گروه شاهد، میانگین سن ازدواج ۲۷.۸۸ ± ۴.۸۷ سال بود. اکثریت آنان یعنی ۱۴۳ نفر (۳۴%) دیپلم و ۲۴۳ نفر (۶۱%) خانه‌دار بودند. ۲۸۰ نفر (۹۳%) سیگار نمی‌کشیدند و لحاظ سابقه مصرف قرص‌های پیشگیری از بارداری، سن اولین بارداری و تعداد سقط تفاوت آماری معنی‌داری نداشتند ($p > 0.05$). مقایسه مشخصات دموگرافیک افراد در جدول ۱ نشان داده شده است.

داده شد و برای گروه شاهد حجم نمونه‌ها 2 برابر (۳۰۰ نفر) در نظر گرفته شد ($14, 10$).

جهت جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه‌های اطلاعات جمعیت‌شناختی، اطلاعات مربوط به بارداری و عوامل مرتبط با سلطان پستان استفاده شد. همچنین از اسناد و مدارک مربوط به وضعیت سلطان در گروه مورد و همچنین در صورت موجود بودن گزارش آزمایشات مربوط به دیابت بارداری یا پرونده بارداری‌های گذشته در گروه مورد و شاهد استفاده گردید. بررسی روایی پرسشنامه‌ها از طریق روایی محتوى، با ارائه به 10 نفر از اعضاى محترم هیئت علمي گروه مامايانى و بهداشت بارورى انجام شد. با توجه به ماهيت گذشته‌نگر مطالعه حاضر، داده‌ها با اتكا به حافظه مشاركت‌كنندگان جمع‌آوري گردید که البته تا ميزان مناسي قابل استناد می‌باشد. اين پژوهش در كميته اخلاق دانشگاه علوم پزشكى شهيد بهشتى تهران با شماره IR.SBMU.PHNM.1395.584 تصويب شد. تجزيه و تحليل داده‌ها با استفاده از نرمافزار آماري SPSS (نسخه ۲۴) و روش‌های آمار توصيفي و

جدول ۱- خصوصيات جمعیت‌شناختی و بارداری گروه مورد و کنترل

متغير	گروه	زنان مبتلا به سلطان پستان (گروه مورد = 150 نفر)	زنان غير مبتلا به سلطان پستان (گروه کنترل = 300 نفر)	سطح	معنی داري
سن (سال) انحراف معيار \pm ميانگين	گروه	۵۱.۳۶ ± ۶.۹۶	۴۱.۸۸ ± ۹.۷۲		<0.001
سن اولين قاعدي (سال) انحراف معيار \pm ميانگين		۱۳.۲۹ ± ۱.۱۴	۱۳.۳۰ ± ۱.۵۲		0.31
شاخص توده بدئي انحراف معيار \pm ميانگين		$۲۸/۲۶ \pm ۴/۴۹$	$۲۶/۴۰ \pm ۳/۹۳$		<0.001
داشتن سابقه فاميلى سلطان پستان	بلی	$(10) ۱۵$	$(5) ۱۶$		$.06$
تعداد (درصد)	خير	$(90) ۱۳۵$	$(94/7) ۲۸۴$		
داشتن سابقه ديايت	بلی	$(5/4) ۸$	$(3/7) ۱۱$		$.32$
تعداد (درصد)	خير	$(94/7) ۱۴۲$	$(92/3) ۲۷۷$		
داشتن سابقه ديايت بارداري	بلی	$(20) ۳۰$	$(5/7) ۱۷$		<0.001
تعداد (درصد)	خير	$(80) ۱۲۰$	$(94/3) ۲۸۳$		
داشتن سابقه فيبروآدنوماي پستان	بلی	$(20) ۳۰$	$(5/7) ۱۷$		$.19$
تعداد (درصد)	خير	$(80) ۱۲۰$	$(94/3) ۲۸۳$		
داشتن سابقه بيماري فيبروكيسنيك	بلی	$(10) ۱۵$	$(6/3) ۱۹$		$.16$
پستان تعداد (درصد)	خير	$(90) ۱۳۵$	$(93/7) ۲۸۱$		

* آزمون تی مستقل، ** آزمون کای اسکوئر

بر اساس آزمون رگرسیون لجستیک، شانس واقعی ابتلاء به سرطان پستان در زنانی که سابقه دیابت بارداری داشتند، $3/64$ برابر بیشتر از سایر زنان بود. همچنین به ازاء هر یک سال افزایش سن، شانس سرطان پستان 13% افزایش می‌یافتد. به ازاء هر یک واحد افزایش شاخص توده بدنی، شانس ابتلاء به سرطان پستان 11% افزایش می‌یافتد. نمودار ۱، مقایسه دیابت بارداری در دو گروه مورد و کنترل را نشان می‌دهد.

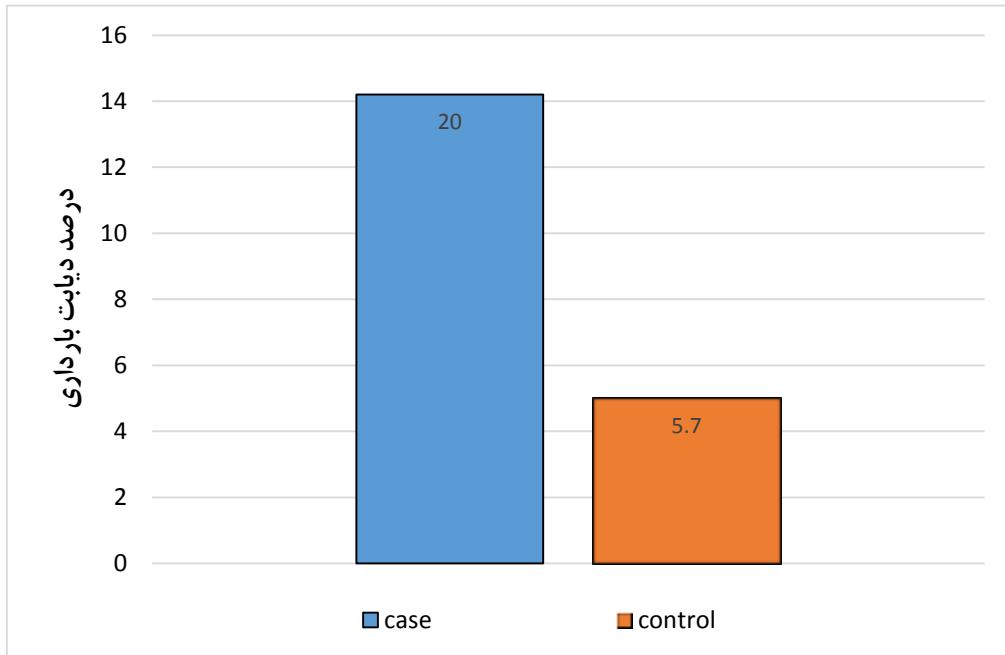
برخی متغیرهای مربوط به سرطان پستان در جدول ۲ نشان داده شده است. اکثر زنان گروه مورد یعنی 140 نفر ($93/3$) مبتلا به سرطان پستان داکتال بودند که در معاینه فردی، سرطانشان تشخیص داده شده بود. در گروه مبتلا به سرطان پستان 110 نفر ($73/3$) زنان منوپوز بودند. بیشتر زنان 111 نفر ($73/9$) مبتلا به سرطان پستان در مرحله ۳ بیماری بودند. نتایج رگرسیون لجستیک در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۲- برخی مشخصات زنان مبتلا به سرطان پستان

متغیر	شاخص متغیر	
	انحراف معیار \pm میانگین	
سن ابتلاء به سرطان پستان (سال)	$6/85 \pm 5/0/80$	
زمان تشخیص سرطان پستان (ماه)	$3/27 \pm 8/0/2$	

جدول ۳- رگرسیون لجستیک سرطان پستان با سایر متغیرها

متغیر مستقل	نسبت شانس (OR)	سطح معنی داری	حد بالا	حد پایین	فاصله اطمینان
دیابت بارداری	$3/64$	<0.001	$7/43$	$1/28$	0.95
شاخص توده بدنی	$1/13$	<0.001	$1/18$	$1/0/4$	0.95
سن (سال)	$1/11$	<0.001	$1/16$	$1/0/9$	0.95

نمودار ۱- مقایسه درصد دیابت بارداری در دو گروه مورد و کنترل

بحث

را عامل محافظتی در برابر ابتلاء به سرطان پستان گزارش نمودند (۱۳). همچنین نتایج مطالعه بجایمال و همکاران (۲۰۱۶) ارتباطی معکوس بین سابقه دیابت بارداری و خطر ابتلاء به سرطان پستان را بیان کردند (۱۷). میزان آدیپونکتین مشتق از بافت چربی در افراد دیابتی کاهش می‌یابد. کاهش آدیپونکتین با افزایش سطوح انسولین و استرادیول و فعال شدن آنزیم‌های آپوپتوتیک که منجر به افزایش رشد سلولی و آنزیوژنز می‌شود، همراه است (۲۸). مکانیسم دیگر، افزایش التهاب همراه با تولید سیتوکین‌ها می‌باشد که در کتاب رادیکال آزاد اکسیژن که بهدلیل هیپرگلیسمی افزایش یافته‌اند، باعث آسیب به DNA و جهش ژن‌ها و اکسیداسیون می‌گردد (۲۹).

در این پژوهش، ارتباط آماری معنی‌داری بین شاخص توده بدنی بین دو گروه مشاهده شد که احتمالاً به سطوح بالای استروژن در بافت چربی مرتبط است. به علاوه ممکن است سیتوکین‌های تولید شده در بافت چربی (لپتین و آدیپونکتین) نقش مستقیمی در کارسینوژنز سرطان پستان داشته باشند (۳۰). در زنان چاق، میزان انسولین بالاتر است که باعث افزایش رشد سلولی می‌گردد (۳۱). خطر سرطان پستان پس از یائسگی، در زنان دارای اضافه‌وزن ۱/۵ برابر و در زنان چاق، حدود ۲ برابر بیشتر از زنان لاغر است (۳۲). همچنین چاقی یک عامل خطر برای دیابت نوع دو می‌باشد که بسیاری از مطالعات، آن را با افزایش خطر سرطان پستان مرتبط دانسته‌اند (۳۳، ۳۴). در مطالعه حاضر وزن بالا در بیماران مبتلا به سرطان پستان بیشتر مشاهده شد؛ اما پس از تعدیل‌سازی عوامل خطر، دیابت بارداری ارتباط قوی‌تری با سرطان پستان داشت. از دیگر نتایج مطالعه حاضر، بیشتر بودن سن در زنان مبتلا به سرطان بود. بسیاری از مطالعات تأثیر افزایش سن در سرطان پستان را تأیید نموده‌اند (۳۵، ۳۶). در ایران سن ابتلاء به سرطان پستان ۱ تا ۲ دهه کمتر از میزان جهانی است، لذا غربالگری در ایران باید از سنین پایین‌تر آغاز گردد.

با توجه به ضرورت پیشگیری و شناسایی زودهنگام سرطان پستان، می‌توان از دیابت بارداری به عنوان یک

در این مطالعه بین سابقه دیابت بارداری و سرطان پستان ارتباط آماری معنی‌داری وجود داشت. سابقه دیابت بارداری در گروه مورد ۲۰٪ و در گروه شاهد ۵/۷٪ محاسبه گردید. دیابت بارداری در منطقه مدیترانه شرقی و کشور ایران شیوع بالایی دارد (۱۱/۹٪/۸/۸۱) (۱۸). هیپرگلیسمی، مقاومت به انسولین و هیپرانسولینی که در دیابت بارداری رخ می‌دهند، با رشد سلولی کنترل نشده و سرطان همراه است (۱۹). به علاوه هیپرگلیسمی با افزایش استرس اکسیداتیو، احتمال کارسینوژنیس را افزایش می‌دهد (۲۰). زنان مبتلا به دیابت بارداری با سطوح بالاتر گلوكز و پروتئین سی واکنشی و سطوح پایین‌تر گلوبولین متصل شونده به هورمون جنسی مواجه هستند (۲۱). همچنین این زنان در معرض خطر بیشتری برای ابتلاء به دیابت نوع دو و سایر سرطان‌ها قرار دارند (۲۲، ۲۳). با توجه به خصوصیات مشابه دیابت بارداری و دیابت نوع دو می‌توان امکان ارتباط دیابت بارداری با افزایش خطر سرطان را نیز استنباط نمود. در بسیاری از مطالعات، شیوع دیابت ارتباط معنی‌داری با افزایش خطر بروز سرطان پستان دارد (۲۴-۲۶). در مطالعه پارک و همکاران (۲۰۱۷) کسانی که سابقه دیابت بارداری بیش از یکبار داشتند، با خطر بیشتر ابتلاء به سرطان پستان همراه بودند (۱۵). فوشن و همکاران (۲۰۱۷) بیان داشتند که سابقه دیابت بارداری باعث افزایش خطر سرطان‌های پستان، آندومتر و تخمدان می‌گردد (۱۲). برخی محققین گزارش کردند که به‌علت فاصله زمانی طولانی بین دیابت بارداری و بروز بدخیمی‌ها، ارتباط دیابت بارداری با خطر ابتلاء به سرطان هنوز مشخص نیست (۱۴). در همین راستا مطالعه مروری یگانه و همکاران (۲۰۱۸) با بررسی ۱۱ مطالعه در ارتباط دیابت بارداری و سرطان پستان، نتیجه را نامشخص گزارش کردند و انجام مطالعات بیشتر در این زمینه را پیشنهاد دادند (۲۷).

پرین و همکاران (۲۰۰۸) افزایش خطر سرطان پستان را در زنان با سن بیشتر از ۵۰ سال که سابقه دیابت بارداری داشتند، مشاهده نمودند (۱۰). در مقابل، پو و همکاران (۲۰۱۷) در ایالات متحده سابقه دیابت بارداری

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد که دیابت بارداری می‌تواند یک عامل خطر ابتلاء به سرطان پستان محسوب گردد. از دیابت بارداری می‌توان به عنوان یک نشانگر زودرس برای شناسایی سرطان پستان استفاده شود. لذا توجه مراقبین سلامت در غربالگری سرطان پستان نیز به سابقه دیابت بارداری در زنان هم معطوف گردد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پایان‌نامه دانشجویی می‌باشد. بدین‌وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی که امکان این تحقیق را فراهم کردند، تشکر و قدردانی می‌شود.

عامل پیشگویی سرطان پستان استفاده نمود. بهتر است ارائه‌دهندگان خدمات و مراقبت‌های پزشکی و مامایی از سابقه زنان با دیابت بارداری، آگاه باشند. در این پژوهش جمع‌آوری اطلاعات با تکیه بر حافظه افراد در یادآوری سابقه بیماری صورت گرفت. این محدودیت در تمامی مطالعات مورد شاهدی (گذشته‌نگر) به علت ماهیت این نوع پژوهش، مطرح می‌گردد. دیگر محدودیت مطالعه حاضر، عدم همسان‌سازی برخی متغیرهای شناخته شده در افزایش خطر سرطان پستان مانند سن زنان بود. برای تعیین و اندازه‌گیری دقیق‌تر متغیرها و ارتباط بین آنها (مانند دیابت بارداری و سایر عوامل خطر سرطان پستان) پیشنهاد می‌گردد مطالعات آینده‌نگر طولانی‌مدت با حجم نمونه بالا در این زمینه انجام گردد.

منابع

1. Sung H, Ferlay J, Siegel RL, Laversanne M, Soerjomataram I, Jemal A, et al. Global cancer statistics 2020: GLOBOCAN estimates of incidence and mortality worldwide for 36 cancers in 185 countries. CA: a cancer journal for clinicians 2021; 71(3):209-49.
2. Siegel RL, Miller KD, Jemal A. Cancer statistics, 2020. CA Cancer J Clin 2020; 70(1):7-30.
3. Mahdavifar N, Ghoncheh M, Pakzad R, Momenimovahed Z, Salehiniya H. Epidemiology, incidence and mortality of bladder cancer and their relationship with the development index in the world. Asian Pacific Journal of Cancer Prevention 2016; 17(1):381-6.
4. Hilakivi-Clarke L, De Assis S, Warri A. Exposures to synthetic estrogens at different times during the life, and their effect on breast cancer risk. Journal of mammary gland biology and neoplasia 2013; 18(1):25-42.
5. Xue F, Michels KB. Diabetes, metabolic syndrome, and breast cancer: a review of the current evidence. The American journal of clinical nutrition 2007; 86(3):823S-35S.
6. Samavat H, Kurzer MS. Estrogen metabolism and breast cancer. Cancer letters 2015; 356(2):231-43.
7. Cunningham FG, Leveno KJ, Bloom SL, Dashe JS, Hoffman BL, Casey BM, et al. Williams Obstetrics. 25nd ed. New York: McGraw-Hill Education; 2018.
8. Jafari-Shobeiri M, Ghojazadeh M, Azami-Aghdash S, Naghavi-Behzad M, Piri R, Pourali-Akbar Y, et al. Prevalence and risk factors of gestational diabetes in Iran: a systematic review and meta-analysis. Iranian journal of public health 2015; 44(8):1036.
9. Sella T, Chodick G, Barchana M, Heymann AD, Porath A, Kokta E, et al. Gestational diabetes and risk of incident primary cancer: a large historical cohort study in Israel. Cancer Causes & Control 2011; 22(11):1513-20.
10. Perrin MC, Terry MB, Kleinhau K, Deutsch L, Yanetz R, Tiram E, et al. Gestational diabetes and the risk of breast cancer among women in the Jerusalem Perinatal Study. Breast cancer research and treatment 2008; 108(1):129-35.
11. Dawson SI. Long-term risk of malignant neoplasm associated with gestational glucose intolerance. Cancer: Interdisciplinary International Journal of the American Cancer Society 2004; 100(1):149-55.
12. Fuchs O, Sheiner E, Meirovitz M, Davidson E, Sergienko R, Kessous R. The association between a history of gestational diabetes mellitus and future risk for female malignancies. Archives of gynecology and obstetrics 2017; 295(3):731-6.
13. Powe CE, Tobias DK, Michels KB, Chen WY, Eliassen AH, Manson JE, et al. History of gestational diabetes mellitus and risk of incident invasive breast cancer among parous women in the Nurses' Health Study II prospective cohort. Cancer Epidemiology and Prevention Biomarkers 2017; 26(3):321-7.
14. Tong GX, Cheng J, Chai J, Geng QQ, Chen PL, Shen XR, et al. Association between gestational diabetes mellitus and subsequent risk of cancer: a systematic review of epidemiological studies. Asian Pacific Journal of Cancer Prevention 2014; 15(10):4265-9.
15. Park YM, O'Brien KM, Zhao S, Weinberg CR, Baird DD, Sandler DP. Gestational diabetes mellitus may be associated with increased risk of breast cancer. British journal of cancer 2017; 116(7):960-3.

16. Luo J, Hendryx M, Virnig B, Wen S, Chlebowski R, Chen C, et al. Pre-existing diabetes and breast cancer prognosis among elderly women. *British journal of cancer* 2015; 113(5):827-32.
17. Bejaimal SA, Wu CF, Lowe J, Feig DS, Shah BR, Lipscombe LL. Short-term risk of cancer among women with previous gestational diabetes: a population-based study. *Diabetic Medicine* 2016; 33(1):39-46.
18. Badakhsh M, Daneshi F, Abavani M, Rafiemanesh H, Bouya S, Sheyback M, et al. Prevalence of gestational diabetes mellitus in Eastern Mediterranean region: a systematic review and meta-analysis. *Endocrine* 2019; 65(3):505-14.
19. Weroha SJ, Haluska P. The insulin-like growth factor system in cancer. *Endocrinology and Metabolism Clinics* 2012; 41(2):335-50.
20. Nagarajan A, Malvi P, Wajapeyee N. Oncogene-directed alterations in cancer cell metabolism. *Trends in cancer* 2016; 2(7):365-77.
21. Wolf M, Sauk J, Shah A, Smirkakis KV, Jimenez-Kimble R, Ecker JL, et al. Inflammation and glucose intolerance: a prospective study of gestational diabetes mellitus. *Diabetes Care* 2004; 27.
22. Vounzoulaki E, Khunti K, Abner SC, Tan BK, Davies MJ, Gillies CL. Progression to type 2 diabetes in women with a known history of gestational diabetes: systematic review and meta-analysis. *Bmj* 2020; 369.
23. Wojciechowska J, Krajewski W, Bolanowski M, Kręcicki T, Zatoński T. Diabetes and cancer: a review of current knowledge. *Experimental and Clinical Endocrinology & Diabetes* 2016; 124(05):263-75.
24. Boyle P, Boniol M, Koechlin A, Robertson C, Valentini F, Coppens K, et al. Diabetes and breast cancer risk: a meta-analysis. *British journal of cancer* 2012; 107(9):1608-17.
25. Liao S, Li J, Wei W, Wang L, Zhang Y, Li J, et al. Association between diabetes mellitus and breast cancer risk: a meta-analysis of the literature. *Asian Pac J Cancer Prev* 2011; 12(4):1061-5.
26. Larsson SC, Mantzoros CS, Wolk A. Diabetes mellitus and risk of breast cancer: a meta-analysis. *International journal of cancer* 2007; 121(4):856-62.
27. Yeganeh Z, Sheikhan Z, Kariman N, Hajian P, Nasiri M, Mirzadeh N. Relationship between pregnancy-associated variables and breast cancer risk: a systematic review. *Iran J Obstet Gynecol Infertil* 2018; 21(2):85-97.
28. Chatterjee S, Khunti K, Davies MJ. Type 2 diabetes. *The lancet* 2017; 389(10085):2239-51.
29. Chandrasekaran K, Swaminathan K, Chatterjee S, Dey A. Apoptosis in HepG2 cells exposed to high glucose. *Toxicology in Vitro* 2010; 24(2):387-96.
30. Al-Azzawi F, Palacios S. Hormonal changes during menopause. *Maturitas* 2009; 63(2):135-7.
31. Booth A, Magnuson A, Fouts J, Foster M. Adipose tissue, obesity and adipokines: role in cancer promotion. *Hormone molecular biology and clinical investigation* 2015; 21(1):57-74.
32. Crujeiras AB, Diaz-Lagares A, Stefansson OA, Macias-Gonzalez M, Sandoval J, Cueva J, et al. Obesity and menopause modify the epigenomic profile of breast cancer. *Endocr Relat Cancer* 2017; 24(7):351-63.
33. Hardefeldt PJ, Edirimanne S, Eslick GD. Diabetes increases the risk of breast cancer: a meta-analysis. *Endocrine related Cancer* 2012; 19(6):793.
34. Maskarinec G, Fontaine A, Torfadottir JE, Lipscombe LL, Lega IC, Figueroa J, et al. The relation of type 2 diabetes and breast cancer incidence in Asian, Hispanic and African American Populations—a review. *Canadian journal of diabetes* 2018; 42(1):100-5.
35. Anderson KN, Schwab RB, Martinez ME. Reproductive risk factors and breast cancer subtypes: a review of the literature. *Breast cancer research and treatment* 2014; 144(1):1-10.
36. Youn HJ, Han W. A review of the epidemiology of breast cancer in Asia: focus on risk factors. *Asian Pacific journal of cancer prevention: APJCP* 2020; 21(4):867.